

hasta que la experiencia de su yerro los sujetó à la razon. Y si bulbáremos las raizes à este vicio, halláremos, que todo él nace de la igualdad de las personas, presumiendo cada vno, que à él se devia la eleccion del lugar, y la preferencia. La eleccion de la persona de Aaron en el Sumo Sacerdicio, fué tan mal recibida de muchos, que Datán, Abirón, y Coré levantaron tal tumulto en el Pueblo, que para follegarlos Dios, y castigar à los rebeldes, se abrió subitamente la Tierra, y vivos fueron sepultados en el Inferno con todas sus casas, y familias, y abraçados con fuego del Cielo mas de catorce mil hombres, que siguieron la misma rebelion. Y por qué la siguieron? Porque muchos de ellos eran iguales, y parientes de Aaron, y no sufrían que les fuesse preferido. Mas tanto hiente Dios, y tan severamente castiga la ceguedad de semejantes ambiciones, aviendo dado por ley al mismo Pueblo, que quando en algun tiempo huviesse de elegir quien los governalle à todos, no fuesse otro, sino de sus hermanos, y de ningun modo hombre extraño: Deut. 1. 15. *Non poteris alterius gentis hominem Regem facere, qui non sit frater tuus.* Finalmente, si como dize Christo Señor nuestro, el buen Pastor es aquel que conoce à sus ovejas, y sus ovejas le conocen: Joan. 10. 14. *Ego sum Pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognoscunt me meae;* como las podrá gobernar, y encaminar bien el extraño (y mas si fuere mercenario) que ni él las conoce, ni ellas à él?

§. IX.

1774 **M**As contra todo esto se levanta aquella politica mas seguída por la costumbre, que aprobada por los exemplos; la qual tiene persuadido al Mundo, que solo mire, ó se dexé cegar del resplandor de las imagenes, sin advertir, que la representacion, en que ellas consisten, puesta en qualquier materia, siempre es la misma. Quien verdaderamente creé en Christo, tanto adora en vn Crucifijo de oro, como en vno de plomo. Quieren, con todo, los lisongeros, y los lisongeados, que solo se devan los Gobiernos, y solo sea à proposito para ellos los nombres pomposos, y apellidos illustres, como si las acciones, y hechos honrosos no se ayan de esperar, con mayor razon, de aquellos que quieren adquirir la honra, que de los que piensan, y dicen, que ya la tienen. El mismo lustre de los illustres les quita el temor, y los hinche, ó hincha de inmunidad, que los dà confianza para grandes ofadias, y de las ofadias grandes nacen mayores ruínas. El mas illustre de los Elementos, el mas alto por el lugar, el mas noble por calidad, es el Fuego, y de él se encienden los rayos en el Cielo, y se atizan los incendios en la Tierra. Su natural, donde llega, es levantar humaredas, y hazer cenizas: y no es acomodado instrumento para edificar, y conservar Ciudades, lo que acostumbra abrasar Troyas. Los otros Elementos nos sirven graciosamente, y solo el Fuego à nuestra costa; porque para servir, ha

de tener que quemar, y si no quemar, no sirve. Tal es la luz del mas illustre Elemento; y tal muchas vezes el gobierno de los mas illustres. No era illustre David, y fué illustísimo su hijo Salomón; y el Reyno que sustentó, y amplió el que no era illustre, le perdió, y desbarató el illustísimo.

1775 En el Apologo que referimos de la Escritura Sagrada, en que los Arboles buscaron, y eligieron quien los governalle, es muy de notar, que aquellos à quien ofrecieron el gobierno, fueron el olivo, la higuera, y la vid, sin entrar otro en los escrutinios de esta eleccion. Reparad aora en los apellidos de higuera, vid, y olivo, que todos son honrados, mas de vna nobleza media. Y por qué no hizieron los Arboles este mismo ofrecimiento à los cedros, à las palmas, y à los cipreses? No son estos arboles entre todos los mas altos, los mas celebrados, los mas illustres? Pues por qué no entraron en consideracion, para querer la verde, y floreciente Republica de las Plantas, que ellos la governallen? Por eso mismo, porque eran los mas altos, y los mas illustres. El alto, y el illustre, es bueno para lo bizarro, y ostentoso, mas no para lo vtil, y necesario. Los arboles no los hizo Dios para vanderas de los vientos, sino para sustentado de los hombres. Qué importa que su altura, ó su altivez sea mucha, si su fruto es poco? A quien sustentaron jamás los cedros, las palmas, ó los cipreses? Por el contrario, la higuera es la que laborea el Mundo; el olivo, quien le alumbrá; la vid, quien le alegría; y todas entre las plantas, las que mas le sustentan. Lo que dize la Escritura de estos tres arboles altísimos, é illustísimos, es, que todos buscaron su exaltacion en los montes mas levantados: Ecel. 24. 17. 13. *Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cyprissus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cadis.* Honrenle muy en hora buena con estos arboles sus montes, que nuestros valles no han menester quien procure su exaltacion, sino quien trate de nuestro remedio. Los cedros, las palmas, y los cipreses son los gigantes de los arboles; y lo que traxeron los gigantes à la Tierra, no fué menos, que el Diluvio. O qué duro seria el gobierno de aquel sobervio Triunvirato en lo fuerte del cedro inflexible, en lo aspero de la palma, y en lo funesto del ciprés triste! Pero el de los otros arboles de mediana estatura, seria igual, seria moderado, seria suave, que por esso todos alegraron su dulçura. Y esto es por las mismas razones lo que devemos esperar del nuestro.

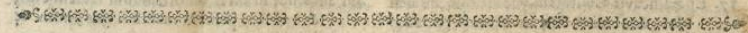
1776 Siendo, pues, tan particulares las conveniencias del nuevo gobierno en las imagenes que tenemos presentes de nuestro felicísimo Cesar, que Dios guarde, sea tambien nueva, y mas exacta, que nunca, la sujecion, respeto, y reverencia, con que todos los vasallos de la misma Magestad los veneren, y obedezcan, no solo como si la Real persona estuviere presente, sino en cierto modo aun mucho mas. Tengo observado, así en el Cielo, como en la Tierra, que mas esti-

man

man los supremos Monarcas los obsequios que se hazen à sus imagenes, que à sus proprias personas. Acuerdome aver leído en San Agustin en el libro de los Comentarios sobre los Psalmos, que refiriendo en Roma en el tiempo en que aun no estava deserrada del todo la idolatria, se admirava mucho de que los hombres fuesen al Templo del Sol, de que oy se ven no pequeños vestigios, y que allí de dia, y no de noche adorassen la imagen del mismo Sol con las espaldas muchas vezes bueltas àzia él. Pues si tenian al Sol presente, por qué no adoravan al Sol, sino à su imagen? Porque entendió la religion, ó supersticion de los Romanos, governada por los primores de su propia politica, que mucho mayor magestad era del Monarca de los Planetas ser venerado tan lexos en su imagen, de lo que seria adorado en si mismo, aunque visto. A lo menos, así es cierto que lo juzga la soberania de Nabuco donosor, quando fe imaginava su soberbia, no solo señor, mas Dios de todo el Mundo. Hizo aquella estatua de oro de tan desmedida grandezza, como sabemos; y con los hornos encendidos contra los que no le adorassen, mandó, que al sonido de trompetas, todos doblassen las rodillas delante de ella. Pues si Nabucodonosor estava presente, por qué no mandó, que adorassen à él, y no à la estatua? Porque era mayor ostentacion, y gloria de la suya, que el llamava omnipotencia, se venerado, y adora-

do en su imagen, que le representava, que en su propia persona.

1777 Solo en vna circunstancia obró Nabuco como desconfiado, que fué, en hazer la misma imagen de oro. Hazella, Rey, de piedra, y serav sus adoraciones para ella mucho mas reverentes, y para ti mucho mas gloriosas. En la estatua de oro puede parecer que adoran la materia, y no la forma; el precio del metal, y no la representacion de la imagen. Donde la materia de las imagenes es menos preciosa, allí está la reverencia, y la Fé mas fina. Y esta es la fineza de nuestro caso, adorando, respetando, y obedeciendo el original soberano de nuestro Cesar, no en las imagenes de oro, sino en los marmoles naturales, y domesticos de nuestra misma tierra. Si el efecto fuere qual se espera, y yo me estoy prometiendo, de esta mudança de la mano del Altísimo, el presente gobierno serà tan accepto à Dios, y al Rey, que su Magestad lo confirme, y haga perpetuo, con menos gasto suyo, con grandes utilidades nuestras, y con tan conocidas mejoras, y aumento del servicio Real, y Divino, que con suma paz, quietud, y concordia, se verifique en todo este Estado lo que Christo respondió à la pregunta que oy le hizieron en el Evangelio; esto es, que Dios se diese lo que es de Dios, y al Cesar lo què es del Cesar: *Reddite quæ sunt Cesaris, Cesaris & quæ sunt Dei, Deo.*



INDICE

DE LOS LUGARES DE LA ESCRITURA, CONTENIDOS en este Primer Tomo de las Obras del P. Antonio de Vieyra.

La N. significa el numero. La P. la pagina.

TESTAMENTUM VETUS.

- Ex Libro Genesis. 22. 24. Benedixit ei :: secundum species suas, n. 190. p. 54.
- 3. 4. Fiat lux, & facta est lux, & vidit Deus lucem, quod esset bona, n. 146. p. 43.
- 3. 5. Vidit Deus, quod esset bona :: factus est dies vnus :: vidit Deus, quod esset bonum; & factus est dies secundus, n. 757. p. 235.
- 16. Luminare majus, vt præset diei, num. 683. p. 213.
- 16. Fecit luminaria magna: luminare majus, vt præset diei; luminare minus, vt præset nocti, n. 876. p. 272.
- 17. Posuit eos in firmamento Cæli, num. 250. p. 164.
- 22. 24. Benedixit ei :: secundum species suas, n. 190. p. 54.
- 26. Ut præset piscibus maris, & volatilibus Cæli, & bestijs vniuersæ terræ, num. 683. p. 213.
- 26. Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram, & præset piscibus maris, & volatilibus Cæli, & bestijs vniuersæ terræ, n. 876. p. 272. & n. 891. p. 228. & n. 1317. p. 415. & n. 1699. p. 557. & n. 1750. p. 532.
- Cap. 2. v. 7. Inspiravit in faciem ejus, num. 450. p. 108.
- 15. Poluit eum in Paradiso voluptatis, vt operaretur, & custodiret illum, num. 939. p. 297.

I N D E X.

17. In quacumque die comederis, morte morieris, n. 369. p. 115. & n. 1329. p. 419.
24. Propter hoc relinquet homo patrem, & matrem, n. 1548. p. 486.
24. Erunt duo in carne vna, n. 906.
- Cap. 3. v. 1. Cur præcepit nobis Deus, n. 1092. p. 343. & n. 1121. p. 352.
4. Nequaquam morte moriemini, num. 1121. p. 371.
5. Eritis sicut Dij, num. 1671. p. 528. & num. 1758. p. 554.
5. In quacumque die comederitis, aperientur oculi vestri, & eritis sicut Dij, num. 727. p. 228.
6. Vidit mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum, n. 1176. p. 371.
7. Aperti sunt oculi amborum, n. 1284. p. 405.
12. Mulier quam dedisti mihi, n. 448. p. 143.
16. Multiplicabo arumnas tuas, n. 369. p. 115.
19. Donec revertaris terram de qua sumptus est; quia pulvis es, n. 347. p. 107.
22. Ne forte fumet etiam de ligno vitæ, & vivat in æternum, n. 866. p. 269.
- Cap. 4. v. 5. Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, n. 1086. p. 341. & n. 1590. p. 499.
5. Vox sanguinis fratris tui clamat ad me, de terra, n. 1519. p. 478.
10. Ecce eiecisti me à facie terræ, & à facie tua abscondar, n. 503. p. 160. & n. 782. p. 243.
17. Et ædificavit Civitatem vocabitque nomen ejus, & nomine filij sui Henoch, n. 282. p. 243.
- Cap. 7. v. 11. Aperta sunt cataractæ, rupti sunt fontes Abyssi, n. 1280. p. 403.
- Cap. 8. v. 9. Cum non invenisset vbi requisieret, n. 304. p. 91. & n. 1126. p. 353.
17. Crescite, & multiplicamini super terram, n. 1020. p. 320.
- Cap. 9. v. 2. Terror vestri, ac tremor sit super cuncta animalia terræ, n. 1058. p. 332.
- Cap. 10. v. 9. Erat robustus venator coram Domino, n. 1069. p. 336. & 338.
- Cap. 11. v. 4. Celebremus nomen nostrum, antea quam dividamur, n. 294. p. 89.
4. Faciamus nostris turrim, cujus culmen pertingat ad Cælum, n. 1648. p. 250.
4. Cujus culmen pertingebat ad Cælum, num. 1127. p. 354.
5. Descendit Dominus, vt videret turrim quam ædificabat filij Adam, n. 294. p. 89.
- Cap. 12. v. 1. Egredere de terra tua, & de cognitione tua, & de domo Patris tui, & veni in terram, quam monstravero tibi, num. 1137. p. 357.
16. Fuerunt ei oves, & boves, & servi, & famulae, n. 728. p. 228.
- Cap. 14. v. 18. Melchisedech proferens panem, & vinum enim Sacerdos Dei Altissimi, num. 1379. p. 436.
21. Da mihi animas cetera tolle tibi, num. 1040. p. 326.
- Cap. 15. v. 13. Scito prænocens, quod peregrinam

- furum sit semen tuum in terra non sua, & subjiciant eos servituti, & affligent eos, quadraginta annis, n. 1192. p. 395.
16. Affligent eos quadraginta annis, generatione autem quarta revertentur, n. 47. p. 13.
16. Nec dum enim completa sunt iniquitates Amorreorum, vsque ad præsens tempus, n. 973. p. 308.
- Cap. 18. v. 10. Revertens veniam ad te tempore isto, vita comite, & habebit filium Zara vxor tua, n. 184. p. 52.
- Cap. 22. v. 2. Tolle filium tuum quem diligit Isaac, & offer eum in holocaustum, num. 1390. p. 400. & n. 1137. p. 357.
2. Vade in terram visionis, & quæ ibi offeres eum in holocaustum super vnum montium, quem monstravero tibi, num. 1154. p. 364.
12. Nunc cognovi, quod times Deum, n. 1494. p. 409.
14. Appellavit nomen loci illius, Dominus videt vnde vsque hodie dicitur in monte Dominus videbit, n. 1134. p. 364.
18. In semine tuo benedicunt omnes, num. 187. p. 54.
- Cap. 23. v. 9. Speluncam duplicem, num. 1586. p. 497.
- Cap. 24. v. 30. Cum vidisset in aures, in manibus ejus, num. 1104. p. 347.
47. Suspendi in aures, ad ornandum faciem ejus, & armillas posui in manibus ejus, num. & ibidem.
- Cap. 25. v. 22. Si sic mihi futurum erat, quod necesse fuit concipere, n. 909. p. 283.
23. Duæ gentes sunt in vtero tuo, n. 536. p. 168. & n. 558. p. 174.
28. Rebecca diligebat Jacob, n. 1387. p. 439.
34. Abijt Parvipendens, quod primogenita vendidisset, n. 606. p. 188.
- Cap. 27. v. 12. Timeo ne putet me sibi voluisse illudere, & inducam super me maledictionem pro benedictione, n. 704. p. 221.
15. Vestibus Esau valde bonis, n. 1590. p. 499.
34. Irrugijt clamore magno, & conterritus est, n. 606. p. 188.
39. In pinguedine terræ, & in rore Cæli, erit benedictio tua, n. 1004. p. 216.
41. Occidam Jacob fratrem meum, num. 1590. p. 499.
45. Cur vtroque orbabor filio in vno die, n. 908. p. 283.
- Cap. 28. v. 17. Terribilis est locus iste, num. 1611. p. 112.
20. Panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum, n. 1590. p. 499.
- Cap. 29. v. 20. Videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudine, n. 1506. p. 474.
- Cap. 30. v. 1. Da mihi liberos alioquin moriar, n. 829. p. 257.
39. Factumque est, vt oves intuerentur virgas, & parerent maculosa, n. 320. p. 98.
- Cap. 31. v. 24. Vidit in somnis: dicentem sibi Deum,

I N D E X.

- Deum, cavè ne quicquam asperè loquaris contra Jacob, n. 524. p. 165.
28. 29. Nunc quidem: : valet manus mea reddere tibi malum: : sed Deus Patris vestri heri dixit mihi: cave ne loquaris contra Jacob quicquam durius, n. 524. p. 165.
- Cap. 32. v. 10. In baculo meo transivi Jordanem istum, & nunc cum duobus terminis regredior, n. 1069. p. 336. & n. 1007. p. 317.
23. 24. Traductis omnibus quæ ad pertinebant: : mansit solus, & ecce vir luctebatur cum eo, vsque mane, n. 1148. p. 162.
25. Cum videret, quod cum superare non posset, n. 1417. p. 499.
25. 31. Tetigit nervum femoris ejus, & statim emarcuit: : ipse verò claudicabat pede, n. 1088. p. 342.
26. Dimitte me jam enim ascendit, Auroram, n. 1148. p. 362.
28. Si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines prævalebis, n. 1417. p. 499.
- Cap. 36. v. 31. Reges autem, qui regnaverunt in terra Edom, antequam haberent Regem filij Israel fuerunt ibi, n. 537. p. 168.
- Cap. 37. v. 18. Cogitaverunt eum occidere, num. 1228. p. 388.
19. 20. Ecce fomitiator venit: : venite occidamus eum, n. 167. p. 50.
20. Venite occidamus eum, n. 1451. p. 458.
- Cap. 39. v. 7. Iniecit oculos in Joseph, num. 450. p. 143.
17. Ingressus est servus Hebraeus, quem adduxisti, vt illuderet mihi, n. 450. p. 139.
- Cap. 40. v. 1. Accidit, vt peccarent duo Eunuchi, Pincerna Regis Aegypti, & Pistor Domini suo, n. 1740. p. 549.
- Cap. 45. v. 19. 20. Properate: : nec dimittatis quicquam de subtellacili vestra: quia omnes opes Aegypti vestra erunt, num. 817. p. 273.
- Cap. 49. v. 6. 7. Simeon, & Levi fratres, vasa iniquitatis bellantiarum: : in Concilium eorum, non veniat anima mea, & in Cætu illorum non sit gloria mea: Quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum: : Maledictus situmor eorum, quia pertinax, & indignatio solis eorum, quia dura, n. 465. p. 148.
8. Juda te laudabunt fratres tui, n. 482. p. 153.
19. Cathulus Leonis Judæ, n. 130. p. 38.
19. Requiescens accubuit, vt Leo, num. 189.
17. Fiat Dan coluber in via, n. 130. p. 38.
22. Filius accrescens Joseph, filius accrescens, n. 151. p. 55.
27. Benjamin lupus rapax, n. 130. p. 38.

Ex Libro Exodus.

- Cap. 3. v. 1. Cumque ministrasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horreb, n. 1061. p. 333.
6. Ego sum Deus Patris tui, n. 884. p. 275.
- Tomo I.

7. 8. Vidi afflictionem populi mei in Aegypto: : Et sciens dolorem ejus, descendit, vt liberem eum, n. 1192. p. 375.
11. Quis sum ego, vt vadam ad Pharaonem, & educaam filios Israel de Aegypto, num. 229. p. 68.
12. Cum eduxeris populum meum de Aegypto, immolabis Deo super montem istum, n. 1061. p. 333.
14. Ego sum qui sum, n. 344. p. 106. & n. 460. p. 147.
21. 22. Dabo quæ gratiam populo huic coram Aegyptijs, & cum egrediemini non exhibitis vacui: : sed postulabit mulier à vicina sua, & ab hospita sua, vasa argentea, & aurea, ac vestes: ponetisque eas super filios, & filias vestras, & spoliabitis Aegyptum, n. 1587. p. 498.
- Cap. 4. v. 10. Impuditoris, & tardioris lingue sum, n. 1657. p. 523.
13. Mitte quem misurus es, n. 229. p. 68.
14. Iratus est Dominus in Moysen, n. & p. ibid.
- Cap. 5. v. 1. Hæc dicit Dominus Deus Israel: dimitte populum meum, vt sacrificet mihi in deserto, n. 1091. p. 143.
2. Nescio Domnum, & Israel non dimittam, n. 581. p. 182.
- Cap. 7. v. 1. Constitui te Deum Pharaonis, n. 890. p. 278.
12. Devoravit virga Aaron virgas eorum, n. 344. p. 106.
13. Induratum est cor Pharaonis, n. 316. p. 96.
- Cap. 10. v. 23. Nemo vidit fratrem suum, nec novit se de loco in quo erat, num. 1557. p. 495.
- Cap. 15. v. 10. Aperuit cos mare: submersi sunt quasi plumbum, in aquis vehementibus: : Extendisti manum tuam, & devoravit eos terra, n. 582. p. 182.
- Cap. 19. v. 11. Percusserunt eos cacitate à maximo vsque ad maximum, n. 1167. p. 369.
- Cap. 20. v. 5. Ego sum Deus zelotes, num. 1502. p. 473.
13. 14. Non occides, non megeris, non furaberis, non falsum testimonium dices, n. 865. p. 69. & n. 1062. p. 334.
18. Populus autem videbat voces, num. 755. p. 234.
- Cap. 22. v. 3. Si non habuerit, quod furto reddat, ipse venudabitur, n. 1308. p. 412.
- Cap. 32. v. 1. Fac nobis Deos, quæ nos præcedant, n. 679. p. 212.
2. Tollite in aures aureas, de vxorum filiorum quæ, ex filiorum vestrorum auribus, & offerte ad me, n. 679. p. 212.
4. Quas cum ille accepisset, formavit opere fusorio, fuitque ex eis vitulum constatum, n. 679. p. 212. & n. 686. p. 212.
5. Adificavit altare coram eo, & præconis voce clamavit, dicens, eras solemnitas Domini est, n. 679. p. 212.
6. Sargententes quæ mane obtulerunt holocausta, &

INDEX

hostias pacificas, & sedit populus manducare, & surrexerunt ludere, n. & p. ibidem.
 10. Dimitte me, ut irascatur furor meus, n. 529. p. 166. & n. 686. p. 215.
 14. Placatus est dominus, ne faceret malum, quod locutus fuerat adversus populum suum, n. 530. p. 167.

17. Ululatus pugnae auditur in Castris, num. 907. p. 189.
 21. Quod tibi fecit hic populus, ut induceres super eum peccatum maximum, num. 680. p. 212.
 24. Quibus ego dixi, quis vestrum habet aurum? Tulerunt, & dederunt mihi, & projecit illud in ignem egressusque est, hic vitulus, n. & p. ibidem.
 25. Expoliaverit enim eum Aaron, & nudum constituerat, n. 686. p. 215.
 34. Ego autem in die visionis visitabo, & hoc peccatum eorum, n. & p. ibidem.
 Cap. 33. v. 3. Non accendam tecum, quia populus dura cervicis est, n. & p. ibidem.
 Cap. 38. v. 8. Fecit, & labrum aeneum cum basi sua, de speculis mulierum quae excubabant in ostio tabernaculi, n. 545. p. 232.

Ex Libro Levitici.

CAP. 19. v. 18. Diliges proximum tuum sicut te ipsum, n. 1013. p. 460.
 34. Quando fueris, in terra hostili, sabbatizabit, & requiescet in Sabbatis solitudinis suae; eo quod non requieverit in Sabbatis vestris, quando habitabatis in ea, num. 1013. p. 318.

Cap. 26. v. 3. 4. 5. 10. Si in praecipis meis ambulaveritis, & mandata mea custodieritis dabo vobis pluvias temporibus suis, & terra gignet germen suum, & pomis arbores replebuntur: Et comedetis panem vestrum in saturitate: Et comedetis vultissimum veterum, & vetera nobis super venientibus projicietis, n. 997. p. 315.
 14. 19. 20. Quod si non audieritis me, nec feceritis mandata mea: Dabo vobis Caelum de super sicut ferrum, & terram aeneam. Consumetur, in casum labor vester, non profert terra germen, nec arbores pomia pigebunt, n. & p. ibidem.

Ex Libro Numeri.

CAP. 11. v. 6. Nihil respiciunt oculi nostri nisi Man, n. 1286. p. 406.
 15. Sin aliter videtur, obsecro, ut interficias me, & inveniam gratiam in oculis tuis, n. 400. p. 27. & n. 684. p. 214.
 25. Auferens de spiritu qui erat in Moyse, & dans septuaginta viris, n. & p. ibidem.
 Cap. 14. v. 9. Neque timeatis populum terrae hujus, quia sicut panem ita eos possumus devorare, n. & p. ibidem.

Cap. 20. v. 11. Egrasse sunt aquae largissime, n. 1281. p. 404.

Cap. 22. v. 28. Cur percutis me, n. 193. p. 343.

Ex Libro Deuteronomij.

CAP. 1. v. 15. Non potestis alterius hominem Regem facere qui non sit frater tuus, num. 1773. p. 560.
 Cap. 4. v. 29. Cum quaeseris Dominum Deum tuum invenies, si tamen toto corde quaesieris eum, n. 794. p. 242.

Cap. 6. v. 16. Non tentabis Dominum Deum tuum, n. 224. p. 291.
 13. Dominum Deum tuum timebis, & illi solo servies, n. & p. ibidem.
 Cap. 7. v. 16. Non pariet eis oculos tuos, n. 1286. p. 405.

Cap. 8. v. 3. Non in solo pane vivit homo, n. 924. p. 291.
 Cap. 9. v. 10. Tabulas scriptas digito Dei, n. 927. p. 291.

Cap. 17. v. 20. Neque declinat ad partem dexteram, neque ad sinistram, n. 902. p. 284.
 Cap. 28. v. 22. Hoc habet is signum, quod Propheta praedixerit, & non venit, hoc dominus non est loquutus, n. 202. p. 59.

Cap. 31. v. 16. 17. Ibi derelinquit me, & derelinquit eum, n. 780. p. 242.
 Cap. 32. v. 2. Concresecat, ut pluvia doctrina mea, fluat, ut ros eloquium meum, num. 333. p. 102.

16. 17. Novi recentisque venerunt, Deum qui tenevit dereliquisti, n. 808. p. 252.
 17. Immolaverunt Dijs, quos ignorabant: novi recentisque venerunt, quos non coluerunt patres eorum, n. 1086. p. 341.

34. 35. Non ne haec condita sunt, apud me, & formata in thesauris meis? Mea est ultio, ego retribuam in tempore, n. 113. p. 33.

Ex Libro Iosue.

CAP. 7. v. 9. Quid facies magno nomini tuo, n. 262. p. 77.
 Cap. 10. v. 14. Non fuit antea, nec postea tam longa dies, n. 1381. p. 37.

Ex Libro Iudicum.

CAP. 2. v. 19. Revertabantur, & multo faciebant peiora, quam fecerant, Patres eorum, sequentes Deos alienos, ut adorantes illos, n. 806. p. 251.
 Cap. 6. v. 15. Obsecro Domine, in quo liberato Israel: Ecce familia mea in forma est in Manasse, & ego minimus in Domo Patris mei, n. 231. p. 68.

Ex Lib. 1. Regum.

CAP. 1. v. 11. Si respiciens videris afflictionem meam, n. 1192. p. 395.
 13. Existimavit illam temulentem, & ait vsquo ebria eris, n. 154. p. 46.
 Cap. 2. v. 5. Donec sterilis peperit plurimos, & quae multos habebat filios infirmata est, n. 512. p. 162.

INDEX

Cap. 4. v. 1. Optima propositio n. 1103. p. 346.
 Cap. 8. v. 5. Conlitue nobis Regem sicut, & universae habent nationes, n. 1748. p. 551.
 12. Hodie enim venit in Civitatem, quia sacrificium est hodie populi in excelso, n. 1074. p. 338.

Cap. 9. v. 22. Nunquid filius Jemini ego sum de minima Tribu Israel, & cognatio mea novissima inter omnes familias Benjamin, n. 216. p. 63.

24. Certè videtis quem elegit Dominus, quod non sit similis illi in omni populo, num. & p. ibidem.

Cap. 10. v. 27. 57. Ipse verò desimulabat se audire. Quid habet populus quod plorat. Quicunque non exierit, & secutus fuerit Saul, sic fiet de bobus ejus, n. 232. p. 69.

Cap. 12. v. 13. Peccavi, 968. p. 206.

Cap. 14. v. 13. Manibus, & pedibus reptans, num. 1607. p. 504.

Cap. 15. v. 30. Peccavi sed honora me coram senioribus populi mei, & coram Israel, n. 252. pag. 76.

34. Suelina separata amara mors, n. 58. p. 17.

Cap. 16. v. 7. Homo videt ea, quae parent, Dominus autem intuetur cor, n. 754. p. 234. & n. 1150. p. 363. & n. 148. p. 44.

12. Posuit David sermones istos, in corde suo, & extimuit valde à facie Achis Regis, n. 1226. p. 387.

21. Percussit Saul mille, David decem millia, n. 150. p. 4. & n. 1226. p. 387.

28. Vidi filium Isai scientem psallere, & fortissimum robore, & verum bellicorum, & prudentem in verbis, virum pulchrum, & Dominus est cum eo, n. 1225. p. 387.

Cap. 17. v. 33. Non vales resistere Philisteo isti, nec pugnare adversus eum: quia puer est hic autem vir bellator est, ab adolescentia sua, n. 287. p. 87.

36. Nam, & Leonem, & vrsuum interfeci, ego servus tuus, n. & p. ibidem.
 39. Non possum sic incedere, n. & p. ibid.
 49. Infixus est lapis in fronte ejus, n. 319. p. 97.

Cap. 18. v. 3. Inierunt autem David, & Jonatas foedus diligebat eum quasi animam suam, n. 1485. p. 467.

6. Nec rectis oculis aspicebat, n. 1286. p. 405.
 15. Quare inquietasti, ut ascenderem, n. 398. 126. & n. 1694. p. 535.

Cap. 20. v. 17. Et addidit Jonatas dejerare David, eo quod diligeret eum, num. 1485. p. 467.

Cap. 21. v. 1. Fugit autem in speluncam odollam, 1226. p. 387.

Cap. 24. v. 21. Nunc scio, quod certissime regnatura sis, & habitatura in manu tua Regnum Israel, n. 462. p. 147.

19. Tu enim retribuisti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala, n. 463. p. 147.
 22. Jura mihi ne deicas semen meum post me, neque auferas nomen meum de domo Patris mei, n. 262. p. 147.

Cap. 29. v. 9. Venit Dominus, quia rectus es tu, & bonus in conspectu meo, sed non places, satrapis; scio quia bonus es tu, in oculis meis sicut Angelus Domini, num. 880. pag. 274.

Ex Lib. 2. Regum.

CAP. 1. v. 23. Saul, & Jonathas amabiles, num. 1454. p. 459.

Cap. 3. v. 1. Facta est longa concertatio inter domum Saul, & domum David, num. 511. p. 162.

1. David proficiscens, & se ipso semper robustior: Domus autem Saul decrefcens, quotidie, n. 511. p. 162.

15. Misit ergo Iboseph, & tulit eam à viro suo Phaltiel, sequebaturque eam vir suus, vsque Bahurim, n. 1529. p. 481.

32. Cumque sepelissent Abner levavit David vocem suam, & flevit super thumulum, flevit autem, & omnis Populus, num. 1293. p. 407.

Cap. 7. v. 8. Ego tuli te de pascuis sequentem gregem, ut esles Dux super Populum meum, n. 828. p. 255.

Cap. 8. v. 31. Porro David sequebatur feretrum, n. 1293. p. 407.

Cap. 11. v. 27. Introduxit eam in domum suam, & facta est ei vxor: Et displicuit verbum hoc, quod fuerat David coram Domino, num. 812. p. 253.

Cap. 12. v. 2. Vidit mulierem, n. 1283. p. 404.

23. Dominus quoque transtulit peccatum tuum, n. 252. p. 138.

Cap. 14. v. 14. Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur, n. 111. p. 32.

24. Revertatur in domum suam, & faciem meam non videat, n. 1436. p. 453.

Cap. 15. v. 13. Toto corde univerfus Israel sequitur Absalon, n. 1268. p. 81.

35. Infatua quales Domine Concilium Archithophel, n. & p. ibidem.

Cap. 17. v. 14. Domini autem nutu dissipatum est, Concilium Archithophel vile, n. 1209. p. 381.

23. Abijt in domum suam, & disposita domo sua, suspensio interijt, n. 1232. p. 350.

Cap. 20. v. 41. Fleverunt pariter, David autem amplius, n. 1529. p. 481.

Ex Lib. 3. Regum.

CAP. 2. v. 10. Petitionem parvulam, num. 862. pag. 268.
 16. Petitionem vnam precor à te, ne confundas faciem meam, n. 846. p. 264.
 Cap. 11. v. 2. Ortum oleum, n. 653. p. 203.
 Cap. 12. v. 14. Pater meus cecidit vos flagellis, ego autem caedam vos scorpionibus, num. 882. p. 275.
 Cap. 17. v. 22. Vivit Dominus in cujus conspectu sto, si erit ros, aut pluvia, n. 195. p. 56.
 Cap. 18.

I N D E X.

Cap. 18. v. 21. Usquequo claudicatis in duas partes, n. 1088. p. 342.
 21. Si dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal sequimini illum, ibidem.
 21. Et non respondit ei Populus verbum, num. 1089. p. 342.
 Cap. 19. v. 4. Petivit anima sua, vt moretur, n. 387. p. 122. & n. 400. p. 127. & n. 1613. p. 507.
 7. Grandis tibi restat via, ibidem.
 18. Derelinquam mihi in Israel septem millia virorum, quorum genua non sunt incurvata ante Baal, n. 192. p. 56.
 Cap. 21. v. 25. Venundatus est, vt faceret malum, n. 248. p. 74. & n. 573. p. 179.
 29. Non ne vidisti humiliatum Achab, n. 1338. p. 429.
 30. Pallium suum novum, n. 193. p. 56.
 Cap. 22. v. 6. Congregavit Rex Israel Prophetas quadringentos circiter viros, num. 198. p. 58.
 3. An ignorasti, quod nostra sit Ramoth, Galaad, & negligimus tollere eam de manu Regis Sicia? n. & p. ibidem.
 6. Accende, & dabit eam Dominus in manu tua, ibidem.
 13. 14. Sit sermo tuus similis eorum, & loquere bona, ibidem.
 Cap. 22. v. 21. Unus verba huiusmodi, & alius aliter, n. 198. p. 378.
 21. Ego decipiam illum: egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium Prophetarum eius, n. 199. p. 378.
 Cap. 29. v. 14. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, & relictus sum ego solus, n. 192. p. 55.

Ex Lib. 4. Regum.

Cap. 3. v. 2. Nunquid noli, quia hodie Dominus tollet Dominum tuum a te, n. 1398. p. 443.
 23. Dixerunt: sanguis gladij est, pugnaverunt Reges contra te, & ceci sunt mutuo, num. 1180. p. 372.
 5. Animadvertite, & videte, quod occasiones quarit adversum me, n. 154. p. 46.
 Cap. 6. v. 18. Percute, oro, gentem hanc cecitate, n. 1166. p. 368.
 Cap. 20. v. 9. Vis, vt ascendat umbra decem lineis an vt revertatur totidem gradibus, num. 1682. p. 531.
 10. Facile est umbram crescere decem lineis, nec volo, vt fiat, sed vt revertatur retroriorum decem gradibus, ibidem.
 10. Rem difficile postulasti, n. 922. p. 290.
 Cap. 22. v. 20. Idcirco colligam te ad patres tuos, & colligeris ad sepulcrum tuum in pace, vt non videant oculi tui mala, quae induratus sum, super locum istud, num. 375. p. 117. & n. 409. p. 131.

Ex Lib. 1. Paralipomenon.

Cap. 24. v. 20. Quare derelinquisti Dominum, vt derelinqueret vos, n. 780. p. 242.

Ex Lib. Tobia.

Cap. 5. v. 26. Rogo te, indica mihi de qua domo, & de qua Tribu es tu, n. 183. p. 52.
 Cap. 11. v. 10. Confurgens caecus pater ejus, capite offendens pedibus currere, & prolapsus est, n. 1187. p. 374.

Ex Lib. Iudicum.

Cap. 2. v. 5. Locus silentij, num. 1301. pag. 410.
 14. Non est hoc aliud, nisi gladius Gedeonis, n. 1036. p. 325.
 Cap. 5. v. 20. Stella manentes in ordine suo, num. 323. p. 99.
 Cap. 9. v. 3. Capiatur laqueo oculorum suorum, n. 1286. p. 405.
 9. Nunquid possum deferere pinguedinem meam, & venire, vt inter signa promover? n. 1766. p. 557.
 12. Veni, & impera nobis, n. 1764. p. 557.
 13. Si vere me Regem constituitis, venite, & sub umbra mea requiescite: Si autem non vultis, egredietur ignis de rhamno, & devoret cedros Libani, ibidem.
 14. Veni, & impera super nos, ibidem.
 Cap. 14. v. 2. Quam queso, vt accipiat mihi uxorem, n. 830. p. 258.
 Cap. 15. v. 16. Percussi mille viros, num. 1038. p. 325.
 16. In mandibula, pulli delevi eos, & percussi mille viros, ibidem.
 Cap. 16. v. 17. Ferrum nunquam ascendit super caput meum, quia Nazarenus, id est consecratus Deo sum ab utero matris meae, n. 772. p. 239.
 20. Nesciens quod recessisset ab eo Dominus, n. & p. ibidem.
 20. Dixit in animo suo: Egrediar, sicut ante feci, & me excutiam, nesciens, quod recessisset ab eo Dominus, n. 985. p. 312.

Ex Lib. Esther.

Cap. 3. v. 1. Exaltavit Aman, & posuit solum ejus super omnes Principes, num. 504. p. 160.
 Cap. 3. v. 8. Etiam Reginam vult opprimere, me praesente, in domo mea, n. 154. p. 46. & n. 1180. p. 237.
 Cap. 13. v. 18. Omnis Israel clamavit ad Dominum, eo quod eis certa mors impenderet, n. 377. p. 118.

Ex Lib. Job.

Cap. 1. v. 1. Erat vir ille simplex, & rectus, ac timens, Deum, & recedens a malo, n. 1711. p. 540.
 3. Pone me juxta te cuius vi manus pugnet contra me, n. 1221. p. 385.

I N D E X.

21. Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini Benedictum, n. 938. p. 296.
 22. In omnibus his, non peccavit Job in labijs suis, neque stultum aliquid locutus est contra Deum, ibidem.
 Cap. 2. v. 10. Si bona susceperis, de manu Dei, mala quare non suscipiamus? num. 129. p. 38.
 Cap. 3. 20. 21. & 22. Quare misero data est lux, & vita his qui in amaritudine sunt, qui expectant mortem, & non venit, gaudentque vehementer cum invenerunt sepulcrum, n. 402. p. 128.
 Cap. 7. v. 1. Militia est vita hominis super terram, n. 380. p. 120. & n. 411. p. 131.
 7. Quia pulvis est, n. 349. p. 108.
 15. 16. Quam ob rem suspensum eligit anima mea, & mortem ossa mea, n. 400. p. 127.
 20. Peccavi, quid faciam tibi, o custos hominum? n. 1712. p. 541.
 Cap. 8. v. 8. Nec aspiciat me visus hominis, num. 1146. p. 361.
 Cap. 9. v. 28. Verebar omnia opera mea, sciens, quia, non parceres delinquenti, n. 1711. p. 540.
 Cap. 10. v. 7. Quia nihil impium fecerim, num. 115. p. 34.
 9. Memento queso, quod sicut lutum feceris me, & in pulverem reduces me, num. 346. p. 107.
 13. De utero translatus ad tumulum, num. 390. p. 123.
 19. De utero ad tumulum, n. 1593. p. 500.
 20. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? Dimitte me, vt plangam paululum dolorem meum antequam vadam, & non revertar, n. 380. p. 120.
 Cap. 13. v. 24. Palpabant quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet quasi ebrios, n. 1735. p. 549.
 Cap. 13. v. 27. Vestigia pedum meorum confiderasti, n. 29. p. 8. & n. 12. p. 32.
 Cap. 14. v. 1. Homo natus de muliere: nunquam in eadem statu permanet, n. 551. p. 43.
 1. Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est, n. 378. p. 119.
 1. Constitui terminos ejus, qui praeteriri non poterunt, n. 370. p. 116. & n. 978. p. 309.
 Cap. 17. v. 2. Non peccavi, & in amaritudinibus moratur oculus meus, n. 1712. p. 541.
 11. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum, num. 1230. p. 389.
 13. 14. Si sustinero, Infernus Domus mea est, Putredine dixi: Pater meus es tu: Mater mea, & soror mea veribus, num. 1231. p. 389.
 14. Putredini dixi, Pater meus es tu, & Mater mea, & soror mea veribus, n. 3. p. 2. & n. 359. p. 111.
 Cap. 19. v. 25. Scio enim, quod Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum, ibidem.

29. De terra surrecturus sum, & videbo Deum ego ipse, & non alius, n. 903. p. 281.
 Cap. 26. v. 5. Ecce Gigantes gemunt sub aquis, n. 906. p. 285.
 Cap. 31. v. 1. Pepigi foedus cum oculis meis, vt ne cogitarem quidem de virgine, n. 1299. p. 409.
 29. Si gavilus sum ad ruinam ejus, qui me oderat, & exaltavi, quod invenisset eum malum, n. 469. p. 158.
 Cap. 42. v. 3. 6. Incipientes locutus sum idcirco ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in favilla, & cinere, n. 938. p. 296.

Ex Lib. Psalmorum.

PSALM. 1. v. 7. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem, n. 927. p. 166.
 Pl. 2. v. 2. Alliterunt Reges terrae, & Principes convenerunt in vnum adversus Dominum, & adversus Christum ejus, n. 1286. p. 392.
 10. Et nunc Reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram, n. 460. p. 147.
 11. 12. Servite Domino in timore, & exultate cum tremore. Nequando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta, n. 46. p. 147. & n. 461. p. 147.
 Pl. 3. v. 5. Ego dormivi, & soporatus sum, & exurrexi, n. 359. p. 110.
 Pl. 4. v. 3. Filij hominum usquequo gravi cordi? Quid diligitis vanitatem, n. 611. p. 150. & n. 1674. p. 520.
 6. Sacrificate sacrificium iustitiae, num. 567. p. 167.
 8. A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt, ibidem.
 8. Qui volent divites fieri, incidant in tentationem, & in laqueum diaboli, num. 568. p. 178.
 9. In pace in idipsum dormiam, & requiescam, n. 412. p. 132.
 Pl. 5. v. 11. Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum, expelle eos quoniam irritaverunt te Domine, n. 298. p. 90.
 Pl. 6. v. 7. Per singulas noctes lachrymis meis, stratum meum rigabo, n. 1296. p. 408.
 8. Turbatus est a furore oculus meus, n. 1286. p. 405.
 Pl. 7. v. 5. Si reddidi retribuendis mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis, n. 461. p. 147. & n. 471. p. 150. & n. 599. pag. 161.
 7. 8. Exurge Domine Deus meus in ira tua: exurge in praeepto, quod mandasti, & Synagoga populorum circumdabit te, n. 552. p. 301.
 12. Deus Iudex Iustus, fortis, & patiens, nunquid irascitur per singulos dies? ibidem.
 14. Arcum suum tendit, & paravit illum, & in eo paravit vara mortis, sagittas suas ardentibus efficit, n. 66. p. 19.
 15. Ecce parturijt iniustitiam: Concepit dolorem,

INDEX.

rem, & peperit iniquitatem, num. 960. pag. 304.

Pf. 8. v. 6. Minuisti enim paulo minus ab Angelis, n. 1350. p. 426.

7. Vos autem sicut homines moriemini; & sicut vovs de principibus cadetis, num. 351. p. 108.

7. 8. Minuisti eum paulo minus ab Angelis: Gloria, & honore coronasti eum, & contuituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus ejus, oves, & boves vitulas: Insuper, & pecora campi volucres Caeli, & pices Maris, num. 1350. p. 426.

Pf. 9. v. 11. Non dereliquisti quærentes te, Domine, n. 783. p. 243.

15. Qui exaltis me de portis mortis, num. 161. p. 112.

Pf. 11. v. 2. Salvum me fac Domine, quosiam deficiente Sanctus, quoniam diminuta sunt veritates à filiis hominum, n. 487. p. 155. & n. 488. p. 155.

Pf. 13. v. 1. Et fructum dabit in tempore suo, n. 117. p. 34.

1. Dixit incipiens in corde suo. Non est Deus, n. 298. p. 90.

6. 9. Beati qui occidit parvulos suos ad petram, n. 271. p. 81.

Pf. 15. v. 4. Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea acceleraverunt, n. 797. p. 49.

Pf. 16. v. 4. Propter verba labiorum tuorum, custodi vias duras, n. 1607. p. 504.

9. Inimici mei animam meam circūderunt: adipeum suum concluderunt: os eorum acutum est superbiam, n. 1600. p. 502.

Pf. 17. v. 28. Oculos superborum humiliabis, num. 1286. p. 406.

38. 39. Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non convertat, donec deficient; confringam illos, nec poterunt stare, cadent subtus pedes meos, num. 459. p. 146.

Pf. 18. v. 1. Cæli enarrant gloriam Dei, & opera manuum ejus annuntiat firmamentum, n. 323. p. 98.

3. Dies diei enarrat verbum, 1344. p. 424.

4. Non sunt loquelæ neque sermones, quoniam non audiantur voces eorum, 323. p. 99.

5. In Sole posuit Tabernaculum suum, n. 899. p. 280.

8. 6. Exultavit, vt gigas ad currendam viam. A fumino Cælo egressio ejus, n. 1345. p. 425. & 1345. p. 425.

13. Delicta quis intelligit, n. 21. p. 7.

13. Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis, similis factus est illis, n. 727. p. 228.

59. Cogitavi vias meas, & converti pedes meos, in testimonia tua, n. 1607. p. 505.

Pf. 20. v. 1. Eo tempore quæ solent Reges ab bello procedere, n. 236. p. 74.

Pf. 21. v. 7. Ego sum vermis, & non homo op-

probium hominum, & obiectio plebis, n. 1359. p. 430.

19. Et super vestem meam miserunt sortem, n. 1767. p. 400.

Pf. 22. v. 1. Dominus regit me, & nihil mihi deerit, n. 1003. p. 316.

21. Erut à franca animam meam, num. 1526. p. 480.

Pf. 24. Indica me Deus, & discerne causam meam, n. 143. p. 42.

Pf. 26. v. 24. Especta dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum, n. 1009. p. 318.

Pf. 28. v. 23. Ab oculis meis munda me, & ab alienis paree seruo tuo, n. 124. p. 35.

Pf. 30. v. 10. Oculi mei languerunt, num. 1286. p. 406.

24. Cum cæciderit non collidetur: quia dominus sponit manum suam, num. 1067. p. 336.

Pf. 31. v. 1. Memento Domine David, & omnis manufactudinis ejus, n. 1600. p. 502.

6. Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore oportuno: verantamen in diluvio aquarum multarum ad eum non approximabunt, n. 798. p. 248.

Pf. 32. Ecce oculi Domini super metuentes eum, & in his qui sperant in misericordia ejus, vt eruat à morte animas eorum, & alat eos in fine, n. 998. p. 315.

Pf. 33. v. 23. Superbia eorum qui te oderunt ascendit semper, n. 554. p. 173.

32. Timete Dominum omnes sancti ejus: Quoniam non est inopia timentibus eum; Divites eguerunt, & esurierunt: inquirentes autem Dominum, non minuentur omni bono, n. 998. p. 315.

Pf. 34. v. 12. Retribuebant mihi mala pro bonis, n. 461. p. 147.

15. Congregata sunt super me flagella, & ignoraverunt, n. 1496. p. 470.

Pf. 35. v. 4. Noluit intelligere, vt bene ageret, n. 119. p. 35.

22. Non veniet mihi pes superbiæ, num. 555. p. 173.

Pf. 36. v. 3. Spera in Domino, & fac bonitatem, & pascaris in divitijs ejus, num. 998. p. 315.

25. Junior sui etenim seavi; & non vidi iustum derelictum, nec semen ejus quærens panem, n. 1008. p. 317.

31. Quæsi, & non est inventus locus ejus, n. 1674. p. 529.

35. Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut Cedros Libani: Transivi, & ecce non erat. Et non est inventus locus ejus, num. 1673. p. 528.

Pf. 37. v. 11. Et lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum, n. 1607. p. 504.

17. Dum commoventur pedes mei super ne, magna locuti sunt, n. 160. p. 502.

24. Ego autem tanquam surdus non audiebam, n. 257. p. 75.

INDEX.

Pf. 38. v. 5. Notum fac mihi Domine finem meum, & numerum dierum meorum, vt sciam quid desit mihi, n. 374. p. 117. & num. 375. pag. 117.

7. Et ignorat cui congregavit ea, n. 57. p. 17.

7. Theaurizat: & ignorat cui congregavit ea, n. 657. p. 204.

24. Remitte mihi vt refrigerer, priusquam abeam, & amplius non ero, n. 380. p. 120.

Pf. 39. v. 9. In capite libri scriptum est de me, vt facerem voluntatem tuam, n. 442. p. 455.

9. In capite libri scriptum est de me, vt facerem voluntatem tuam Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis tui, n. 442. p. 455. & n. 1384. p. 458.

Pf. 41. v. 6. Quare tristis est anima mea, n. 1600. pag. 502.

8. Abillus Abisilum invocat, n. 1359. p. 430.

11. Dum confringuntur ossa mea, exproberunt mihi inimici mei, n. 160. p. 502.

Pf. 42. v. 4. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes, n. 1283. p. 404.

5. Quare tristis incedo dum affligit me inimicus, n. 1600. p. 502.

Pf. 43. v. 6. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, n. 897. p. 279.

Pf. 44. v. Speciosus forma præ filiis hominum, n. 760. p. 236.

6. Dedit mihi metuentibus te significationem, vt fugiant à facie arcus, & liberentur dilecti tui. Sagitta tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corde inimicorum Regis, n. 66. pag. 19.

Pf. 46. v. 7. Multi dicunt: quis ostendit nobis bonam, n. 636. p. 158.

Pf. 48. v. 12. Sepulcra eorum domus illorum in eternum, n. 1167. p. 369.

13. Homo cum in honore esset, non intellexit, n. 892. p. 281.

18. Quoniam cum interierit homo, non sumit omnia: neque descendet cum eo gloria ejus, n. 1594. p. 500.

Pf. 49. 18. Si videbas furem currebas cum eo, num. 1333. p. 420.

21. Statuam te contra faciem tuam, n. 243. p. 72.

21. Si videbis furem, n. 333. p. 430.

Pf. 50. v. 3. 4. 5. Secundum multitudinem miserationum tuarum, n. 955. p. 302.

3. 4. 5. Dele iniquitatem meam: Amplius lava me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me: Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper, n. 811. p. 252.

5. Peccatum meum contra me est semper, n. 245. p. 73.

5. Incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifesta sibi mihi, n. 374. p. 117.

6. Tibi soli peccavi, n. 487. p. 154.

Pf. 51. v. 6. Illic trepidaverunt vbi non erat timor, n. 1710. p. 540.

Pf. 52. v. 5. Qui devorant plebem meam, vt cibum panis, n. 561. p. 175.

Pf. 53. v. 7. Averte mala inimicis meis, & in veritate tua disperde illos, n. 459. p. 146.

19. Despexit oculus meus, n. 1286. p. 405.

Pf. 54. v. 5. 6. Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me. Timor, & tremor venerunt super me, & contexterunt me tenebræ, n. 1075. p. 338.

9. Ecce elongavi, fugiens, & mansi in solitudine: expectabam eum, qui solum me fecit à pullanimitate spiritus, & tempestates, n. 1075. p. 338. & n. 1712. p. 541.

16. Veniat mors super illos, & descendat in Infernum viventes, n. 366. p. 116.

24. Viri Sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos, n. 390. p. 123.

Pf. 55. v. 3. Conculcaverunt me inimici mei: quoniam multi bellantes adversum me, num. 1600. p. 502.

9. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo, n. 1302. p. 410.

Pf. 57. v. 8. Ad nihilum deveniant, tanquam aqua decurrens, n. 102. p. 30.

Pf. 59. v. 15. Avertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala: Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi, euge, euge, n. 492. p. 156.

Pf. 61. v. 3. Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia, quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua, num. 957. pag. 303.

18. 10. Mendaces sibi hominum in fraterijs vt desipient de vanitate in ipsum, num. 573. p. 179. & n. p. ibidem.

22. Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, n. 957. p. 303.

Pf. 63. v. 10. Zelus Domus tuæ comedit me, num. 194. p. 56.

Pf. 67. v. 9. Ascendisti in altum, acceptisti bona in hominibus, n. 1409. p. 446.

14. Si dormiatis inter medios ceros (hoc est inter medias fortes) pennæ columbæ decargentatæ, n. 692. p. 217.

Pf. 68. v. 3. Veni in altitudinem maris, & tempestas demerit me, n. 1247. p. 395.

5. Quæ non rapui, tunc exolvebam, n. 1317. p. 415.

5. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exolvebam, n. 1600. p. 502.

22. Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto, n. 647. p. 201.

Pf. 70. 9. 10. 11. 12. Ne proicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui conturbabant animam meam, consilium fecerunt in vomu. Dicentes, Deus dereliquit eum: & comprehendite eum: quia non est, qui eripiat. Deus ne elongeris à me, n. 770. pag. 238.

Psalms David filiorum Jonadab, & priorum captivorum, n. 1060. p. 333.

I N D E X.

10. Dixerunt inimici mei mihi, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in vnum, n. 1600. p. 502.
15. Quoniam non cognovi literaturam, introibo in potentias Domini, n. 1662. p. 525.
16. Domine memorabor iustitia tua solius, n. 958. p. 303.
- Pf. 71. v. 6. Descendat sicut pluvia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram, nu. 1378. p. 335.
- Pf. 72. Erat in diebus ejus iustitia, & abundantia pacis, n. 186. p. 53.
20. Velut somnium surgentium, Domine imaginem ad nihilum rediges, n. 102. p. 30.
- Pf. 73. v. 2. Superbia eorum ascendit semper, num. 1127. p. 354.
23. Superbia eorum, qui te oderunt ascendit semper, n. 532. p. 167.
- Pf. 34. v. 1. Cum accepero tempus ego iustitias iudicabo, n. 709. p. 224.
- Calix in manu Domini, & inclinavit ex hoc, in hoc, n. 1558. p. 490.
3. Arcescentibus hominibus præ timore, & expectatione, quæ supervenient univervo orbi, n. 70. p. 20.
- Pf. 75. v. Dormierunt fornam suam, num. 361. pag. 112.
9. Terra tremuit, & quievit, cum exurgeret in iudicium Deus, n. 65. p. 19.
- Pf. 76. v. 11. Dixi nunc cepi, n. 362. p. 113.
- Pf. 77. v. 27. Pluit super eos sicut pulverem carnes, & sicut arenam maris, volatilia pennata, n. 835. p. 260.
27. In intellectibus manuum suarum deduxit eos, n. 1207. p. 381.
- Pf. 80. v. 6. Linguam quam non noverat audivit, n. 1633. p. 513.
13. Dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis, num. 782. p. 245.
- Pf. 81. v. 6. Ego dixi, Dii estis, n. 345. p. 107.
7. Ego dixi Dii estis, vos autem sicut homines moriemini, n. 345. p. 107.
- Pf. 83. v. 5. Etenim passer invenit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponet pullos suos, n. 1697. p. 536.
6. 7. Ascensiones in corde suo disposuit, in valle lachrymarum, in loco quem posuit, n. 634. p. 198. & 1697. p. 536.
10. Oculi mei languerunt, n. 1286. p. 406.
- Pf. 87. v. 6. Inter mortuos liber, n. 293. p. 124.
- Pf. 89. v. 4. Mille annos ante oculos tuos tanquam dies, n. 44. p. 12.
10. Quoniam superveniet consuetudo, & corripietur, n. 421. p. 134.
- Pf. 90. v. 11. Mitte te deorsum, scriptum est enim, quia Angelis suis, Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis, nu. 356. p. 102.
21. Angelis tuis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis, n. 564. p. 176.
- Pf. 93. v. 7. Dixerunt: non videbit Dominus, nec intelligat Deus Jacob, n. 1153. p. 363.
- P. 94. v. 10. Quadraginta annis proximus sui generationi huic: & dixi semper, hi errant corde, n. 806. p. 251. & n. 1087. p. 342.
10. Et dixi semper hi errant corde, num. & pag. ibidem.
- Pf. 99. v. 3. Ipse fecit nos, n. 5. p. 3.
- Pf. 100. v. 8. In matutino interficiam omnes peccatores terræ, n. 952. p. 300.
- Pf. 101. v. 9. Tota die exproberant mihi inimici mei, n. 1600. p. 502.
- Pf. 103. v. 5. Fundasti terram super stabilitatem suam, n. 1694. p. 535.
32. Qui respicit terram, & facit eam tremere, n. 240. p. 72.
- Pf. 106. v. 26. Ascendant usque ad Cælos, & descendunt usque ad Abyssos, num. 1713. pag. 541.
- Pf. 112. v. 5. Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in Cælo, & in terra, n. 1363. p. 431.
- Pf. 113. v. 2. Ne quando dicant gentes: ne queso dicant Aegyptij, n. 893. p. 278.
4. Simulacra gentium argentum, & aurum, n. 562. p. 175.
5. Quid est tibi mare, quod fugisti, & tu Jordanis, quia conversus est retrorsum, num. 1554. p. 488.
5. Oculos habent, & non videbunt, nu. 1163. pag. 367.
16. Cælum Cæli Domino: terram autem dedit filiis hominum, n. 1348. p. 426.
- Pf. 114. v. 5. Misericors Dominus, & justus, n. 958. pag. 303.
- Pf. 117. v. 20. Ita vt ostium invenire non possent, n. 1167. p. 369.
- Pf. 118. Recole in omnibus justificationibus Domini, nulla esse mirabiliora, nec deficietiora, quam vt suos quisque diligit inimicos, n. 424. p. 135.
- Funes peccatorum circumplexi sunt me, n. 985. pag. 312.
- Si secutum est oculos meos, cor meum, num. 1286. p. 405.
4. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis, n. 1722. p. 544.
8. Ne repellas in sinem, n. 781. p. 242.
24. Consilium meum justificationis tuæ, num. 1221. p. 385.
28. Revela oculos meos, n. 243. p. 72.
53. Defectio tenuit me pro peccatoribus delinquentibus legem tuam, n. 952. p. 300.
66. Qui credit Deo attendit mandatis, n. 1124. pag. 353.
56. Omnis consumptionis vidi finem, latum mandatum tuum nimis, n. 59. p. 17.
147. Justus est Dominus, & rectum iudicium tuum, n. 119. p. 35. & n. 161. p. 49.
155. Quia justificationes tuas non exquisierunt, n. 794. p. 247.
170. Intret postulatatio mea in conspectu tuo, n. 794. p. 247.

Pf. 119.

I N D E X.

- Pf. 119. v. 5. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est, n. 400. p. 127.
- Pf. 127. v. 2. Labores manuum tuarum, quia manducabis, Beatus es, & bene tibi erit, nu. n. 557. p. 205.
- Pf. 130. v. 1. Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me, n. 300. p. 90.
- Pf. 131. v. 1. Memento Domine David, & omnis manufactudinis ejus, n. 1600. p. 502.
- Pf. 136. v. 9. Beatus qui tenebit, & allidet parvulos suos ad petram, n. 1719. p. 543.
- Pf. 138. v. 16. Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: Dies formabuntur, & nemo in eis, n. 1248. p. 395.
22. Perfecto odio oderam illo, & inimici facti sunt mihi, n. 445. p. 142.
- Pf. 148. v. 4. Et aque omnes, quæ super Cælos sunt laudent nomen Domini, n. 1703. p. 538.
5. Ipse dixit, & facta sunt, n. 518. p. 163. p. 572. pag. 179.
- Pf. 149. v. 6. 7. Et gladii accipiens in manibus coram ad faciendum vindictam in nationibus increpationes in populis, n. 931. p. 294.
- Pf. 218. v. 10. In toto corde meo exquisivi te: repellas me, n. 794. p. 247.
- Ex Lib. Proverborum.
- CAP. 1. v. 24. Extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret, n. 271. p. 81.
24. 3. Vocavi, & remissus; extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret, n. 800. pag. 249.
25. Despexisti omne consilium meum, n. 271. pag. 81.
- Cap. 3. v. 18. Signum vitæ est his, qui apprehenderint eam: & qui tenuerit eam, beatus, n. 306. p. 92.
- Cap. 6. v. 20. Mendaces filii hominum in stateris, n. 1715. p. 542.
30. Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit, furatur enim, vt elucentem impleat animam, n. 1315. p. 414.
- Cap. 8. v. 5. Per me Reges regnant, n. 460. p. 147.
17. Ego diligentes me diligo, n. 453. p. 144. & n. 527. p. 153.
31. Ludens in orbe terrarum, & delicia meæ, esse cum filiis hominum, n. 1553. p. 488.
- Cap. 9. v. 31. Delicia meæ esse cum filiis hominum, n. 1564. p. 431.
- Cap. 10. v. 33. Sortes mittuntur in sinum, & à Domino temperantur, n. 832. p. 259.
- Cap. 17. v. 10. Amicum tuum, & amicum Patris tui ne dimiseris, n. 884. p. 275.
17. Omni tempore diligit, qui amicus est, num. 1503. p. 473.
- Cap. 19. v. 17. Fenerator Deo, qui miseretur pauperis, n. 1023. p. 320.
- Cap. 20. v. 2. Vinum, & tumultuosa ebrietas, nu. 1538. p. 549.
3. Non affliget Dominus fame animam iustum, n. 997. p. 315.
18. Gubernaculis tractanda sunt bella, n. 1031. pag. 323.
- Cap. 2. v. 1. Cor Regis in manu Domini; quocumque voluerit, inclinabit illud, n. 841. pag. 262.
- Cap. 23. v. 26. Fili præbe mihi cor tuum, n. 271. pag. 82.
- Cap. 24. v. 13. Rixus dolore miscbitur, & extrema gaudii luctus occupat, n. 639. p. 199.
- Cap. 25. v. 21. Si eluriverit inimicus tuus, ciba illi, n. 497. p. 158.
- Cap. 28. v. 14. Beatus homo, qui semper est pavidus, n. 1713. p. 541.
- Cap. 29. v. 5. Homo qui blandis ficitisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus ejus, n. 481. p. 153.
- Cap. 30. v. 28. Stellio manibus inititur, & moratur in edibus Regis, n. 481. p. 152.
- Cap. 31. v. 10. Procal, & de vltimis finibus premium ejus, n. 1516. p. 477.
13. Consilium manuum, n. 1207. p. 381.
14. Navis infrioris de longe portans panem suum, n. 565. p. 176.
20. Manum aperit iuopi, & palmas suas extendit ad pauperem, n. 1019. p. 220.
23. Nobilis in portis vir ejus: quando sederit cum fenatoribus terra, n. 705. p. 222.
25. Ridebit in die movitimo, n. 370. p. 116.
- Ex Lib. Ecclesiastes.
- CAP. 1. v. 1. Verba Ecclesiastica filii David Regis Hierusalem. Vanitas vanitatum, & omnia vanitas, n. 609. p. 185.
4. Generatio præterit: Generatio advenit terra autem in æternum stat, n. 47. p. 13. & nu. 54. p. 16.
6. Girat per meridiem, & flectitur in Aquilonem lustrans universa in circuito, nu. 899. p. 280.
9. Quid est quod fuit? Ipsum quod futurum est: Quid est quod factum est, ipsum quod fuit, & quod faciendum est, num. 367. pag. 110.
- Cap. 2. v. 1. Dixi ego in corde meo: vadam, & assuam delicias, & fruar bonis, num. 640. pag. 199.
10. Desideraverunt oculi mei, n. 1286. p. 405.
10. Omnia quæ desideraverunt oculi mei, non negavi ejus: nec prohibui cor meum, quin omni voluptate frueretur, nu. 640. pag. 199.
- Cap. 4. v. 8. Nec Satiatur oculi ejus divitiis, num. 1286. p. 405.
10. Væ Soli, n. 1067. p. 335.
- Cap. 11. v. 1. Mitte panem tuum super transeunteo aquas: Quia post tempora multa invenies illum, n. 1024. p. 320.
3. Si ceciderit lignum ad Austrum, aut Aquilonem in quocumque loco ceciderit ibi erit, n. 79. p. 23.

Tomo I.

Cccc 2

Ex

I N D E X.

- Ex Lib. Cantici Canticorum.*
CAP. 1. v. 7. 6. Quem diligit anima mea. Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, n. 1475. p. 461.
 6. Posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodivi, n. 684. p. 214.
 11. Mulieres aureas faciemus tibi vermiculatas argento, n. 696. p. 219.
 Cap. 2. v. 4. Ordinavit in me charitatem, n. 438. p. 140.
 5. Fullite me floribus, stipite me malis, quia amore langueo, n. 1491. p. 470.
 8. Ecce iste venit latens in montibus, transiliens colles, num. 550. p. 172. & n. 1546. p. 486.
 9. Et ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras respiciens per cancellos, n. 1445. p. 456.
 16. Dilectus meus mihi, & ego illi, num. 429. p. 137.
 Cap. 3. v. 4. Inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam, n. 551. p. 172. & n. 1546. p. 486.
 6. Quae est ista, quae ascendit per desertum? n. 1069. p. 335.
 9. 10. Ferculum fecit sibi Rex Salomon: Reclinatorium aureum, ascensum purpureum, n. 457. & n. 556. p. 174.
 Cap. 4. v. 3. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, n. 763. p. 237.
 4. Mille clypeis pendent ex ea, omnis armatura fortium, num. 602. p. 187. & num. 224. p. 291.
 6. Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, vulnerasti cor meum, n. 1443. p. 455. & n. 1488. p. 468.
 Cap. 5. v. 2. Soror mea, columba mea, n. 550. p. 172. & n. 751. p. 233.
 4. 5. O manus tornariles aureae, n. 1452. p. 458.
 7. Tulerunt pallium meum mihi, num. 1326. p. 419.
 Cap. 6. v. 3. Terribilis ut Castrorum acies ordinata, n. 1035. p. 324.
 9. Quae est ista, quae progreditur quasi Aurora confurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, n. 214. p. 63.
 12. Revertere, revertere Sunamitis: Revertere, revertere, ut in te amur te, n. 789. p. 245.
 Cap. 8. v. 5. Adjuro vos filiae Jerusalem, fac me audire vocem tuam, n. 1545. p. 486.
 6. Dura sicut infernus emulatio, n. 195. p. 57.
 6. Fortis est, ut mors dilectio, dura sicut infernus emulatio, num. 452. p. 144. & n. 1544. p. 485.
 13. Quae habitas in hortis, amici aufcultant, fac me audire vocem tuam, n. 1545. p. 486.

Ex Lib. Sapientia.

CAP. 1. v. 7. Spiritus Domini replevit orbem terrarum, & hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis, n. 1650. p. 521.

- Cap. 4. v. 14. 17. Propravit educere illum de medio iniquitatum, n. 413. p. 132.
 Cap. 5. v. 3. Penitentiam agentes, & praesentia spiritus gementis, n. 140. p. 41.
 3. Hi sunt, quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improprij, n. 140. p. 41.
 6. Ergo erravimus a via veritatis: & Sol intelligentiae non est ortus nobis, n. 139. p. 41.
 6. Quid nobis pro superbia, n. 139. p. 41.
 7. Lallati sumus in via iniquitatis, num. 394. p. 124.
 Cap. 6. v. 5. & 6. Praebete autem vos, qui continentis multitudinem, quoniam data est, a Domino, potestas vobis, n. 75. p. 22.
 Cap. 7. v. 26. Speculum sine macula Dei magestatis, & imago bonitatis illius, nu. 1754. p. 553.
 Cap. 11. v. 21. 12. Omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti: multum enim valere tibi soli superest semper, n. 307. p. 92.
 Cap. 16. v. 12. 21. Neque herba, neque malagma sanavit, sed tuus, Domine sermo, qui sanant omnia, n. 602. p. 187.
 Cap. 17. v. 5. Et ignis quidem nulla via poterat illis lumen praebere, n. 1577. p. 495.
 21. Ipsi ergo sibi erant graviores tenebris, ibid.
 Cap. 18. v. 14. Cum quietum silentium continerent omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet, 1344. p. 424.
 Cap. 58. Coronemus nos rosis, antequam marcescant, n. 369. p. 115.

Ex Lib. Ecclesiastici.

- C**AP. 1. v. 56. Oritur Sol, & occidit: girat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonem, iustrans univ[er]sa in circuitu, num. 1693. p. 534.
 4. Terra autem in aeternum stat, ibidem.
 Cap. 3. v. 2. Iudicium Patris audite filij, & sic facite, ut salvi sitis, n. 887. p. 276.
 Cap. 5. v. 3. Ne dixeris peccavi, & quod mihi accidit triste? Altissimi est enim patiens redditor, & n. 954. p. 301.
 4. Peccavi, & quid mihi accidit triste, n. 953. p. 301.
 5. 6. Ne adicies peccatum super peccatum, & ne dicas, miseratione Domini magna est multitudinis peccatorum meorum miserebitur, n. 956. p. 303. & n. 958. p. ibidem.
 7. Misericordia enim, & ira ab illo, cito proximant, n. 956. p. ibidem.
 Cap. 7. v. 4. Memorare novissima tua, & in aeternum non peccabis, n. 950. p. 300.
 Cap. 10. v. 4. In manu Dei, potestas terra, & vtilem rectorem suscitabit in tempus super illum: In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribae ponet honorem suum, n. 693. p. 218.
 8. Regnum a gente in gentem transfertur, propter injustitias, n. 103. p. 30.

I N D E X.

11. Omnis Potentatus vita brevis, num. 1597. p. 501.
 Cap. 12. v. 10. Non credas inimicum tuum, num. 1119. p. 358.
 Cap. 20. v. 20. Sapiens in verbis producit se ipsum, 1766. p. 558.
 Cap. 24. v. 17. 18. Quasi Cedrus exaltata sum in Libano, & quasi Cypressus in monte Sion: quali palma exaltata sum in Cadés, num. 1775. p. 60.
 Cap. 25. v. 17. Omnis plaga tristitia cordis est, n. 1575. p. 495.
 Cap. 31. v. 15. Nequius oculo creatum est, n. 1283. p. 464.
 15. Ad omni facie suae lachrymabitur, cum viderit, ibidem.
 Cap. 38. v. 19. A tristitia festinat mors, n. 1574. p. 494.

Ex Lib. Isaia.

- C**AP. 1. v. 23. Principes tui infideles socij furum, n. 1332. p. 420.
 Cap. 2. v. 3. De Sion exiit lux, & verbum Domini de Jerusalem, n. 1062. p. 322.
 4. Quid est, quid debui ultra facere vinea mea, & non feci ei, n. 134. p. 39.
 4. Conflabant gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falles, n. 186. p. 53.
 Cap. 4. v. 6. Cujus imperium super humerum ejus, n. 186. p. 53.
 Cap. 5. v. 4. Quid debui facere vinea mea, & non feci, n. 316. p. 96.
 5. 6. Et nunc ostendam vobis quid faciam vinea mea: Auferam sepe[m] ejus, & erit in dirptionem: Diruam materiam ejus, & erit in conculationem, & ponam eam desertam: Non putabunt, & non fodietur: Et ascendent vepres, & spinæ: & nubibus mandabo, ne pluant super eam imbrem, n. 984. p. 312.
 20. Vae qui dicitis malum bonum, & bonum malum, n. 1177. p. 371.
 Cap. 6. v. 1. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & elevatum, Seraphim stabant, & volabant. Stabant, num. 898. p. 280.
 2. Sanctus, Sanctus, Sanctus, n. 305. p. 92.
 5. Vae mihi, qui tacui, n. 1340. p. 423.
 10. Excæca cor populi hujus, & aures ejus aggravata: & oculus ejus claudet: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, n. 1079. p. 339.
 Cap. 7. v. 11. Pete signum a Domino in profundum inferni, sive in excelsum supra, nu. 861. p. 268.
 Cap. 8. v. 3. Voca nomen ejus, accelera festina, spolia detrahe, n. 186. p. 53.
 14. 15. Et erit in lapidem offensionis, & in petram scandali, in laqueum, & in ruinam, & offendent, & cadent, & conterentur, & irretientur, & capientur, n. 918. p. 290.

- Cap. 11. v. 6. Habitavit lupus cum agno, & Leo, quasi bos comedit paleas, n. 186. p. 53. & n. 910. p. 287.
 Cap. 14. v. 12. Quomodo cecidisti de Caelo Lucifer? n. 1695. p. 535.
 13. Exaltabo solum meum, similis ero Altissimo, n. 1671. p. 528.
 13. 14. Super astra Dei, exaltabo solum meum, similis ero Altissimo, n. 1703. p. 138.
 14. In Coelum confendam, super astra Dei exaltabo solum meum: sedebam in monte testamenti, ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo, num. 727. p. 228.
 14. Similis ero Altissimo, n. 733. p. 229.
 13. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel, num. 1362. p. 431.
 Cap. 18. v. 1. Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, n. 579. p. 181.
 2. Me etenim de die in diem querunt, & scire vias meas volunt: Quasi gens justitiam fecerit, & iudicium Dei sui non derelinquerit, n. 579. p. 181.
 2. Non ne hoc est magis jejunium, quod elegit? Dissolve colligationes impietatis, & dimitte eos, qui contracti sunt, liberos, n. 680. p. 181.
 Cap. 19. v. 11. Et ascendit Dominus super nubem levin, & ingreditur Aegyptum, n. 1238. p. 392.
 Cap. 22. Comedentes, & bibentes surgite Principes, arripite clypeum, n. 1029. p. 322.
 13. Comedamus, & bibamus, cras enim morietur, n. 1596. p. 501.
 Cap. 28. v. 1. Vae corona superbiae tribus Ephraim, n. 1738. p. 549.
 14. Audite verbum Domini, viri illuforis, dixistis enim percussimus foedus cum morte, & cum inferno fecimus pactum, n. 961. p. 304.
 15. Cum inferno fecimus pactum, n. 792. p. 246.
 Cap. 28. v. 18. De tenebris, & caligine oculi caecorum videbunt, n. 1158. p. 366.
 Cap. 32. v. 5. Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi caecorum, ibidem.
 Cap. 32. v. 5. Dedit te in foedus populi in lucem gentium, ut aperires oculos caecorum, ibid.
 Cap. 35. v. 4. Ipse veniet, salvabit nos, num. 186. p. 53.
 Cap. 37. v. 4. Si quomodo audiat Dominus Deus tuus, verba Rab-Sacis quam misit Rex Assyriorum ad blasphemandum Dominum Deum viventem, & exprobandum sermonibus, quos audivit Dominus Deus tuus, n. 1348. p. 442.
 Cap. 38. v. 8. Et reversus est Sol, decem lineis per gradus quos descenderat, num. 1351. p. 427.
 12. Dum adhuc ordiret, succidit me, num. 385. p. 121.

INDEX.

10. In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi, ibidem.
 42. De mane vsque ad vesperam finies me, num. 109. p. 32.
 Cap. 40. v. 4. Omnis vallis implebitur, & omnis mons, & collis humiliabitur, n. 186. p. 53.
 31. 80. Deficient pueri, & laborant, & iuvenes in infirmitate cadent, 304. p. 61.
 Cap. 41. v. 18. Intuemini ad videndum, n. 1171. p. 370.
 Cap. 42. v. 2. Non clamabit, neque audietur vox ejus fortis? n. 333. p. 102.
 19. Quis cæcus, nisi servus meus? Quis cæcus, nisi qui venundatus est? Quis cæcus, nisi servus Domini, n. 1162. p. 367.
 Cap. 43. v. 8. Populum cæcum, & oculos habentem, ibidem.
 24. Servire me fecisti in peccatis tuis, n. 1128. p. 355.
 Cap. 44. v. 19. Medietatem ejus combussit ignis: & de reliquo ejus idolum faciam, n. 685. p. 214.
 Cap. 45. v. 8. Korate Cæli desuper, & nubes pliant justum: aperatur terra, & germinet Salvatorem, n. 1378. p. 435.
 Cap. 46. Ego feci, ego feram, n. 686. p. 215.
 Cap. 53. v. 1. Quis credidit auditui nostro, n. 1269. p. 400.
 2. Non est species ei, neque decor. Vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum. Despectum, & novissimum virorum, & quasi absconditus vultus ejus, n. 760. p. 236. & n. 1700. p. 537.
 7. Oblatus est, quia ipse voluit, n. 773. p. 240.
 8. 11. Generationem ejus quis enarrabit? Pro eo, quod laboravit anima ejus: : justificabit ipse justus servus meus multos, num. 1386. p. 438.
 Cap. 55. v. 6. Quarite Dominum dum inveniri potest, invocare eum, dum prope est, nu. 793. p. 249. & n. 793. p. 247.
 7. Misericors, & miserator, n. 955. p. 302.
 Cap. 56. v. 10. Speculatorum tui cæci omnes, num. 1191. p. 375.
 12. Et erit sicut hodie, sic & cras, & multa amplius, n. 792. p. 246.
 Cap. 65. v. 1. Invenierunt, qui non quaesierunt me, n. 784. p. 244.
 22. Non edificabunt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius metet, n. 57. p. 37.

Ex Lib. Ieremia.

- CAP. 1. v. 12. Attendite, & videte, n. 1171. p. 370.
 16. A, a, a, Domine Deus, ecce nescio loqui, quia per ego sum, n. 233. p. 69.
 17. Non est, qui consoletur eum, n. 815. p. 254.
 18. Regibus Judæ, & Principibus ejus num. 1340. p. 423.
 19. 20. Si volueritis, & audieritis me, bona terra comedetis: quod si volueritis, & me

- ad iracundiam provocaveritis, gladius devoravit vos, n. 999. p. 315.
 10. Ut destruas, & edifices, n. 1658. p. 523.
 Cap. 2. v. 14. Prophetæ tui viderunt tibi falsa, n. 1178. p. 371.
 18. Neque taceat pupilla oculi tui, num. 1298. p. 409.
 Cap. 3. v. 51. Oculus meus deprædatus est animam meam, n. 1286. p. 405.
 Cap. 4. v. 4. Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis, n. 1037. p. 325.
 22. Filia Sion non addet vitra, vt transmigret te, n. 1691. p. 534.
 Cap. 6. v. 6. Tactus dolore cordis intrinsecus, num. 1525. p. 480.
 Cap. 7. v. 3. Nolite confidere in verbis mandatis, dicentes: Templum Domini, Templum Domini, n. 969. p. 306.
 5. Maledictus homo, qui confidit in homine, 942. p. 288.
 Cap. 8. v. 8. Vere mendacium operatus est, stilus mendax scribarum, n. 695. p. 218.
 Cap. 9. v. 1. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo, die ac nocte, n. 1297. p. 408.
 Cap. 12. v. 7. Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam, dedi dilectam animam meam in manū inimicorum ejus, n. 774. p. 240.
 Cap. 13. v. 14. Nunquid non recipietis disciplinam, vt obediatis verbis meis, dicit Dominus, n. 525. p. 165.
 Cap. 15. v. 28. Qui habet sermonem meum loquatur sermonem meum verè, n. 336. p. 102.
 Cap. 20. v. 13. 14. Queretis me, & invenietis, nu. 784. p. 244.
 Cap. 23. v. 23. Putes me Deus à vicino, ego sum, & non Deus de longe, n. 1517. p. 478. & n. 1756. p. 554.
 Cap. 29. v. 12. 13. Invocabis me, & ego audiam vos: queretis me, & invenietis, cum quaesieritis me in toto corde vestro, num. 794. p. 247.
 Cap. 31. v. 22. Novum creavit Dominus super terram, femina circumdabit virum, num. 808. p. 252.
 Cap. 35. v. 6. Non bibemus vinum, quia Jonadab filius Rechab, pater noster præcepit nobis dicens: non bibetis vinum vos, & filij vestri vsque in sempiternum, n. 225. p. 165.
 Cap. 48. v. 30. Ego scio, & Dominus jaçantiam ejus: & quod non sit juxta eam virtus ejus, nec juxta, quod poterat conata sit facere, n. 297. p. 89.
 Cap. 51. v. 9. Curavimus Babilonem, non est sanata derelinquamus eam, n. 781. p. 242.

Ex Baruch.

- CAP. 3. v. 38. Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conversatus est, n. 808. p. 252.

Ex

INDEX.

- Ex Ezechiel.
 CAP. 1. v. 2. Nec revertantur cum ambularent, n. 310. p. 93.
 10. Facies hominis, n. 485. p. 154.
 14. Ibant & revertentur in similitudinem fulguris coruscantis, n. 312. p. 94.
 Cap. 3. v. 2. Comede volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel, n. 1629. p. 512.
 3. Comedi istud, & factum est in ore meo sicut mel dulce, ibidem.
 4. 5. & 6. Vade ad Detum Israel, & loqueris verba mea ad eos, non enim ad populum profundi sermonis, & ignota lingua tu mitteris, neque ad populos multos profundi sermonis, & ignota lingua, quorum non positis audire sermones, n. 1630. p. 512.
 5. Non enim ad populum profundi sermonis, & ignota lingua tu mitteris, n. 1655. p. 522.
 Cap. 6. v. 7. Didicit pradam capere, & hominis devorare: didicit viduas facere, & Civitates in desertum adducere, n. 1719. p. 543.
 Cap. 8. v. 4. Et ecce idolum zeli in ipso introitu, n. 196. p. 57.
 11. 14. Et septuaginta viri de senioribus domus Israel, stantium ante picturas, & unusquisque habebat turbulum in manu sua, ibidem.
 16. Et ecce quasi viginti quinque viri dorsa habentes contra templum domini, ibidem.
 Cap. 10. v. 18. Egredia est gloria Domini in limine templi, n. 206. p. 60.
 Cap. 20. v. 7. Offensiones oculorum abiciat, num. 1286. p. 406.
 8. Abominaciones oculorum suorum, n. 1286. p. 406.
 Cap. 23. v. 16. Concupiscentia oculorum suorum, n. 1286. p. 405.
 Cap. 27. v. 11. Sed & Pigmei, qui erant in turribus tuis: per Girum ipsi compleverunt pulchritudinem tuam, n. 1033. p. 224.
 Cap. 28. v. 17. Elevatum est cor tuum, in decore tuo, n. 727. p. 228.
 Cap. 36. v. 24. 25. Tollam quippe vos de gentibus, & congregabo vos de univèrsis terris, & adducam vos in terram vestram, & effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab univèrsis idolis vestris, mundabo vos, n. 809. p. 252.

Ex Daniele.

- CAP. 2. v. 21. Ipse mutat tempora, & ætates: transfert Regna, & constituit, n. 1003. p. 30.
 25. Nullusque locus inventus est eis, num. 1684. p. 531.
 28. Tu Rex es Caput, n. 356. p. 110.
 34. Abscessus lapidis sine manibus, n. 1687. p. 531.
 Cap. 3. v. 1. Nabucodonosor Rex fecit statuum auream altitudinis cubitorum sexaginta, nu. 1760. p. 555.
 2. Nabucodonosor Rex misit ad congregandos satrapas, Magistratus, & Judices, num. 1321. p. 417.

- Cap. 4. v. 6. Nullamque causam, & suspicionem reperire potuerunt, n. 903. p. 285.
 10. Tribus temporibus in die flebatur genua sua, & adoraverit coram Deo suo, num. 904. p. 285.
 Cap. 5. v. 5. Apparuerunt digiti quasi manus hominum, n. 691. p. 217. & n. 225. p. 292.
 26. Apenus es in flatera, n. 71. p. 21.
 26. Numeravit, n. 981. p. 311.
 27. Inventus est minus habens, n. 280. p. 84. & n. 1054. p. 331.
 30. Eadem nocte interfectus est Balthazar, nu. 981. p. 331.
 Cap. 7. v. 2. Et ecce quatuor venti Cæli pugnabant in mari magno, n. 92. p. 27.
 27. Et magnitudo Regni, que est subter omne Cæclum, detur populo sanctorum altissimi, n. 908. p. 286.
 Cap. 13. v. 2. Moyles mandavit nobis hujusmodi lapidare, n. 916. p. 289.
 Cap. 14. v. 34. Babilonem non vidi, & lacum nescio, n. 1772. p. 559.
 35. Domine Babilonem non vidi, & lacum nescio, n. 689. p. 216.

Ex Osea.

- CAP. 2. v. 14. Ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus, n. 945. p. 298.
 Cap. 3. v. 4. Dies multos sedebunt filij Israel sine Rege, & sine Principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine Terephim, n. 788. p. 265.
 Cap. 6. v. 12. Vae eis, cum recessero ab eis, n. 769. p. 238. & n. 983. p. 311.
 Cap. 7. v. 3. In malitia sua iustificaverunt Regem, n. 482. p. 453.
 Cap. 8. v. 7. Ventum semiaabant, & turbinem colligent, n. 335. p. 102.
 Cap. 10. v. 2. Divilum est cor eorum, tunc interibunt, n. 797. p. 248.
 12. Seminate vobis in iustitia, & metite in ore misericordie, n. 969. p. 216.
 Cap. 14. v. 3. Convertimini ad Dominum, & dicite ei: omnem aufer iniquitatem, num. 966. p. 306.
 3. Tollite vobiscum verba, ibidem.

Ex Ioseph.

- CAP. 1. v. 14. Residuum Erucæ comedit locusta, residuum locustæ comedit bruchus, residuum bruchi comedit rubigo, n. 656. p. 214.
 Cap. 2. v. 9. Per fenestras intrabunt quasi fur, num. 1319. p. 416.
 10. A facie ejus contremuit terra, moti sunt Cæli, & Luna obtenebrati sunt, & Stella retraxerunt splendorem suum, nu. 265. p. 78.
 11. Dominus dedit vocem meam, antefaciem exercitus sui, quia multa sunt nimis contra ejus, quia fortia, & facientia verbum ejus, n. 265. p. 78.

12. Mag.